БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
Примљено 15 -07- 2026
Класификациона ознака	Редни број	Број прилога
JN2-02-07-1-651-8/25		

Broj: S1 3 U 052285 25 U
Sarajevo,07.07.2026.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja Procesna oprema Inženjering d.o.o. Laktaši, kojeg zastupa Srđan Raković, advokat iz Banja Luke, ulica Prvog krajiškog korpusa broj 25, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-651-7/25 od 15.05.2025. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 07.07.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

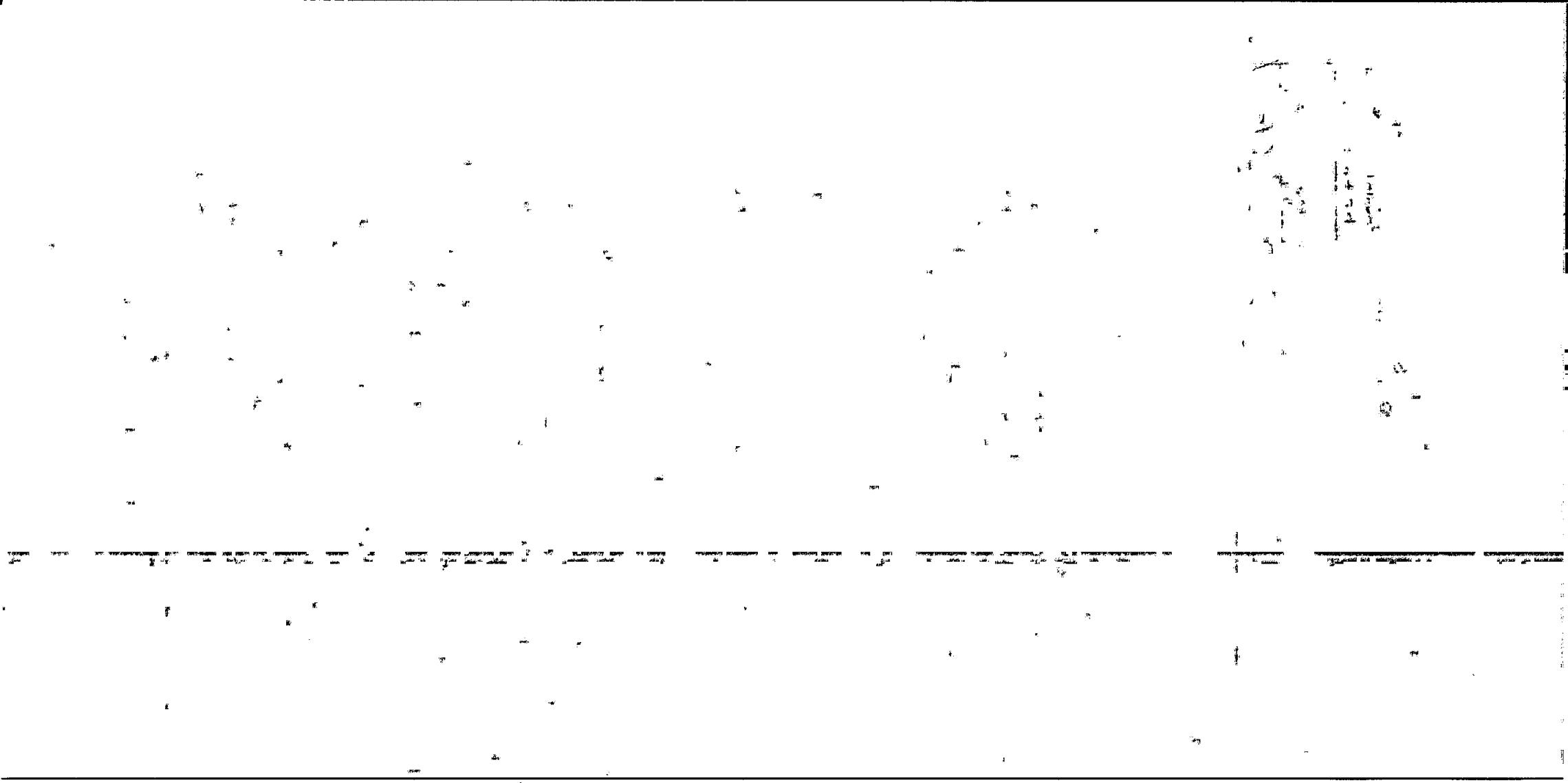
Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.316,25 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 22.04.2025.godine izjavljena na Obavještenje o dodjeli ugovora objavljenog na Portalu javnih nabavki pod brojem 411-1-1-7-5-12/25 od 17.04.2025.godine, ugovornog organa KP Park a.d. Mrkonjić Grad u otvorenom postupku, Obavještenje o nabavci broj: 411-1-1-7-3-2/25 od 10.02.2025.godine, Ispravka obavještenja o nabavci broj: 411-1-1-7-8-4/25 od 25.02.2025.godine, predmet nabavke -Nabavka kontejnera za komunalni otpad. Odbijen je zahtjev za povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka i naknade troškova postupka

Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor jer smatra da je rješenje nezakonito iz razloga propisanih članom 11. stav 1. tačke 1) i 3) Zakona o upravnim sporovima BiH, jer je zasnovano na pogrešnoj primjeni materijalnog prava i na nepotpuno i nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju. U postupku javne nabavke, koji je predmet ovog spora, došlo je do bitnih povreda Zakona o javnim nabavkama, koje drugostepeni organ nije pravilno cijenio niti otklonio. Prije svega, ističe da je nesporno da je ugovorni organ produžio rok za dostavljanje ponuda nakon što je

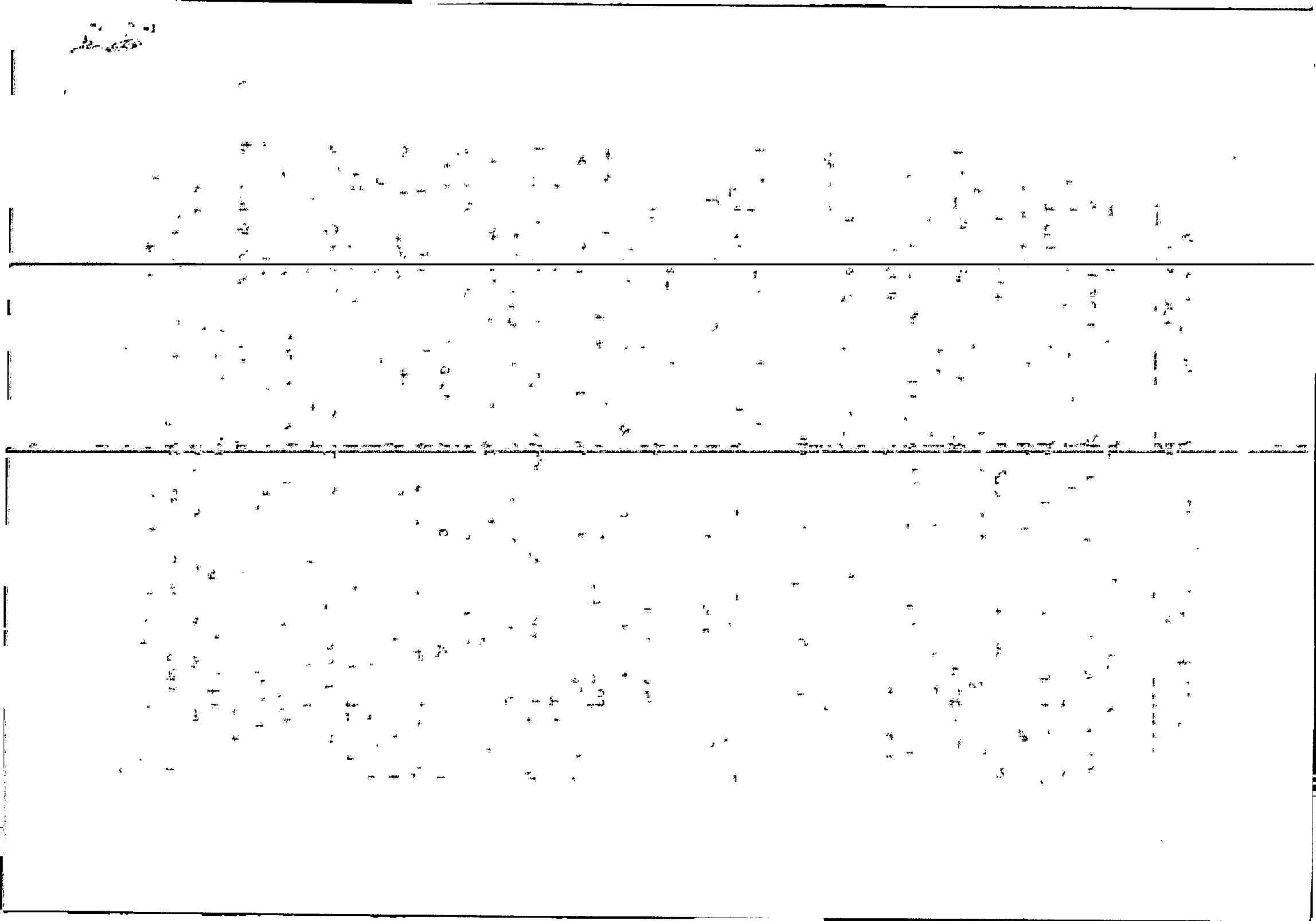

prethodna žalba tužitelja odbijena, čime je morao postupati u skladu sa članom 63. Zakona o javnim nabavkama i osigurati zakonito otvaranje ponuda. Međutim, drugostepeni organ se nije suštinski očitovao na ove navode, niti je ispitao zakonitost produženja roka i njegov uticaj na ravnopravnost ponuđača. Dalje, u konkretnom postupku došlo je do očigledne povrede člana 63. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, jer ponude nisu otvorene neposredno nakon isteka roka za njihovo dostavljanje. Iz spisa proizlazi da je između isteka roka i otvaranja ponuda proteklo oko 18 dana, što je suprotno zakonskom principu transparentnosti i integriteta postupka. Ova činjenica je od odlučnog značaja, jer otvara mogućnost manipulacije ponudama i dovodi u pitanje jednak tretman ponuđača, a drugostepeni organ je ovu okolnost potpuno zanemario, iako je bio dužan po službenoj dužnosti da cijeni apsolutno bitne povrede postupka iz člana 103. Zakona o javnim nabavkama. Pored toga, tužitelj je ukazao da postupak nije bio stvarno konkurentan, jer je dostavljena samo jedna ponuda, što dodatno upućuje na povredu principa konkurencije i transparentnosti. Umjesto da ispita ove navode, drugostepeni organ je paušalno zaključio da nepravilnosti nema, bez analize relevantnih činjenica. Takođe, obrazloženje osporenog rješenja ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, čime je povrijeđen član 233. stav (2) Zakona o upravnom postupku, jer drugostepeni organ nije dao jasne i potpune razloge zbog kojih odbija žalbene navode tužitelja. Imajući u vidu sve navedeno, predlaže se da Sud Bosne i Hercegovine donese presudu kojom se uvažava se tužba tužitelja i poništava rješenje broj: JN2-02-07-1-7-651-7/25 od 15.05.2025. godin i predmet vraća tuženoj na ponovni postupaki obavezuje tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.316,25 KM, u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

U odgovoru na zahtjev tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ KP Park a.d. Mrkonjić Grad su predložili da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Sl.glavnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja od 22.04.2025.godine izjavljena na Obavještenje o dodjeli ugovora objavljenog na Portalu javnih nabavki pod brojem 411-1-1-7-5-12/25 od 17.04.2025.godine, ugovornog organa KP Park a.d. Mrkonjić Grad u otvorenom postupku, Obavještenje o nabavci broj: 411-1-1-7-3-2/25 od 10.02.2025.godine, Ispravka obavještenja o nabavci broj: 411-1-1-7-8-4/25 od 25.02.2025.godine, predmet nabavke -Nabavka kontejnera za komunalni otpad. Iz sadržaja osporenog rješenja proizlazi da je tužena, postupajući po žalbi tužitelja, prethodno ispitala formalne pretpostavke za njeno razmatranje u smislu odredbi Zakona o upravnom postupku i Zakona o javnim nabavkama, te utvrdila da su iste ispunjene, nakon čega je pristupila meritornom odlučivanju i žalbu ocijenila neosnovanom. Tužena u obrazloženju navodi da žalbeni

navodi tužitelja nisu doveli u pitanje zakonitost postupanja ugovornog organa, te da iz dostavljene dokumentacije, uključujući obavještenje o nabavci i njegove izmjene, proizlazi da je predmetni postupak javne nabavke bio otvoren duže od zakonom propisanog minimuma, odnosno više od 20 dana, čime je, prema stavu tužene, omogućeno svim zainteresovanim ponuđačima da učestvuju u postupku. Dalje tužena obrazlaže da je u konkretnom slučaju ugovorni organ imao pravo vršiti izmjene i dopune tenderske dokumentacije, te da nije postojala obaveza produženja roka za dostavljanje ponuda, jer izmjene nisu bile takve prirode da bi zahtijevale dodatno vrijeme za pripremu ponuda u smislu člana 53. i 56. Zakona o javnim nabavkama.Tužena zaključuje da žalbeni navodi o povredi konkurencije i transparentnosti nisu osnovani, s obzirom da činjenica da je dostavljena samo jedna ponuda sama po sebi ne predstavlja dokaz nezakonitosti postupka, niti ograničenja tržišne konkurencije. U odnosu na navode žalbe koji se tiču otvaranja ponuda, tužena zauzima stav da u postupku nije došlo do povrede odredbi Zakona o javnim nabavkama, jer nije utvrđeno da je postupak otvaranja proveden suprotno zakonu, niti da su eventualne vremenske razlike između isteka roka za dostavljanje ponuda i njihovog otvaranja imale uticaj na zakonitost postupka ili položaj ponuđača. Takođe, u rješenju se navodi i da iz spisa ne proizlazi postojanje apsolutno bitnih povreda postupka iz člana 103. Zakona o javnim nabavkama na koje bi bila dužna paziti po službenoj dužnosti. Slijedom navedenog, tužena je zaključila da u provedenom postupku javne nabavke nisu učinjene povrede zakona na koje žalitelj ukazuje, te je, primjenom relevantnih odredbi Zakona o javnim nabavkama, žalbu odbila kao neosnovanu, uz istovremeno odbijanje zahtjeva za Odluku kao u dispozitivu tuženi je donio u skladu sa članom 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Nakon što je ovo vijeće izršilo uvid u spis predmeta, izjašnjenje ugovornog organa i prateće dokumentacije, cijeni da je predmetni postupak javne nabavke proveden u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH, te da navodi tužitelja ne dovode u pitanje zakonitost osporenog rješenja. Naime, nesporno je da je ugovorni organ, nakon izjavljene žalbe na tendersku dokumentaciju, postupio po odluci Ureda za razmatranje žalbi, izvršio izmjene tenderske dokumentacije i produžio rok za dostavljanje ponuda, čime je omogućio svim zainteresovanim ponuđačima da učestvuju u postupku pod jednakim uslovima. Takvo postupanje je u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama BiH, kojim je propisano da ugovorni organ može vršiti izmjene i dopune tenderske dokumentacije, kao i sa članom 56. istog zakona, prema kojem je produženje rokova obavezno samo u slučaju kada izmjene imaju suštinski uticaj na pripremu ponuda.

Međutim, iz spisa predmeta proizlazi da je tužiltelj u žalbenom postupku izričito istakao prigovor da je u konkretnom postupku protekao rok od 18 dana od dana otvaranja ponuda, a da nadležni organ nije postupio u skladu sa zakonom u

pogledu donošenja odluke u propisanom roku, čime je, prema njegovim navodima, povrijeđena odredba člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku. S tim u vezi, sud uočava da tuženi u pobijanom rješenju uopće nije dao razloge u odnosu na navedeni žalbeni prigovor, niti je izvršio ocjenu ove pravno odlučne činjenice što pravilno ukazuje tužitelj u tužbi.

Prema odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku, drugostepeni organ je dužan da ispita sve navode žalbe i da u obrazloženju svoje odluke iznese razloge o odlučnim činjenicama i pravnim pitanjima na kojima zasniva svoju odluku. Ova obaveza predstavlja bitan element zakonitog upravnog odlučivanja, jer osigurava djelotvornu kontrolu zakonitosti i omogućava stranci da razumije razloge zbog kojih su njeni navodi prihvaćeni ili odbijeni. Posebno imajući u vidu da ni ugovorni organ nije dao nikakvo izjašnjenje po navedenom prigovoru.

U konkretnom slučaju, izostanak bilo kakvog očitovanja tuženog na prigovor tužitelja koji se odnosi na protek roka od 18 dana od predviđenog datuma za otvaranje ponuda, predstavlja propust u obrazloženju pobijanog rješenja, čime je povrijeđeno pravo tužitelja na obrazloženu odluku, kao i pravila upravnog postupka. Navedeni prigovor nije sporedan, već se odnosi na poštivanje zakonom propisanih rokova i zakonitost postupanja organa, kao i poštivanje samog teksta tenderske dokumentacije, te je kao takav mogao biti od uticaja na drugačije rješenje upravne stvari.

Sud cijeni da se radi o bitnoj povredi pravila postupka, budući da zbog izostanka razloga o ovom žalbenom navodu nije moguće ispitati pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u tom dijelu. Takav nedostatak ne može biti otklonjen u upravnom sporu, jer sud, u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima BiH, cijeni zakonitost konačnog upravnog akta na osnovu razloga datih u njegovom obrazloženju, a ne može nadomještati razloge koje upravni organ nije dao. Slijedom navedenog, sud nalazi da je tužbu valjalo uvažiti i osporeno rješenje poništiti, te predmet vratiti tuženom na ponovni postupak, u kojem će otkloniti uočene nedostatke i donijeti novu, zakonitu odluku uz davanje jasnih i potpunih razloga o svim žalbenim navodima.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata

Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 111/24). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe sa paušalom, u iznosu od 1.316,25KM.

Imajući u vidu navedeno Sud je, primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 19/02. do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Efraim Cosić

